

ΕΤΟΣ 71ον

11 'Ιουνίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (3654)

Η ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Μετά τήν έορτή τής Πεντηκοστής, ή 'Εκκλησία όρισε νά έορτάζονται οι 'Άγιοι Πάντες. Καί τοϋτο, καθόσον οι 'Άγιοι, οι όποιοι άγίασαν γιατί ήσαν ένωμένοι μέ τόν Χριστό, ήταν καί εΐναι ή συνέχεια τής Πεντηκοστής· ό γλυκύς καρπός τής καθόδου του 'Άγίου Πνεύματος καί τής έμφανίσεως τής 'Εκκλησίας ώς Σώματος Χριστού καί κοινωνίας θεώσεως. Γι' αυτό ή 'Εκκλησία τούς τιμά καί οι πιστοί ζητούμε τίς πρεσβείες τους πρός τόν Θεό. Καθότι λόγω του μαρτυρίου, τής αγάπης, τής άσκήσεως, τής όρθοδοξίας καί όρθοπραξίας τους διαθέτουν μεγάλη παρρησία πρός τόν Θεό. Εΐναι οι πρεσβύτεροι άδελφοί, οι φίλοι, ή πηγή έμπνεύσεως για κάθε πιστό· αυτοί πού άναζήτησαν καί βρήκαν τό φώς καί τήν άλήθεια του Θεού, ώς άποκάλυψη τής Βασιλείας του Θεού καί ώς έντελώς νέο τρόπο ζωής. Ζωής προφητικής, άποστολικής, μαρτυρικής· ζωής πού δέν άφανίζεται άπό τήν άμαρτία καί τόν θάνατο, αλλά βιώνεται ώς άθλημα σχέσεως καί ώς μετοχή στήν δόξα του Χριστού· δηλαδή στήν 'Άκρα Ταπείνωσή Του, τόν Σταυρό καί τήν 'Ανάσταση· τήν Βασιλεία Του, τής όποίας «ούκ έσται τέλος».

'Η αγιότητα στήν Παλαιά Διαθήκη

Τό άποστολικό άνάγνωσμα τής σημερινής Κυριακής προέρχεται άπό τήν πρός 'Εβραίους έπιστολή του άποστόλου Παύλου (κεφ. 11, στίχ. 33-40 καί 12, στίχ. 1-2). 'Ο Παύλος στό έν λόγω κεφάλαιο άναφέρεται σέ όλα εκείνα τά ιερά πρόσωπα τής Παλαιάς Διαθήκης πού διά τής πίστεώς τους συνήργησαν στήν πραγμάτωση τής έν Χριστώ σωτηρίας τών ανθρώπων. Γι' αυτό καί ύπογραμμίζει τήν έκ μέρους τών πιστών, τής Καινής πλέον Διαθήκης, μίμηση τής θερμουργού πίστεως τών προσώπων τής Παλαιάς. 'Η πίστη αυτών τών ανθρώπων σημαίνει άπόλυτη

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2)

Ἄς τρέχουμε μέ ὑπομονή τόν δρόμο τῆς ζωῆς

Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραζαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαυγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένον, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

ὑπαρξιακῆ ἐμπιστοσύνη στὶς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, μέ πρώτη αὐτὴν τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσία. Ἐπειδὴ πιστεύουν στὸν Θεό, οἱ ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ γίνονται γέφυρα πού τοὺς συνδέει μέ τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ.

Ἀπό τὴν Ἁγία Γραφή ἐξάγεται τό συμπέρασμα ὅτι ὅταν ὁ Θεός ὑπόσχεται, προσφέρει συγχρόνως τὴν ἄπειρη ἀγάπη Του πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ὥστε μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν κοινωνία ἀγάπης νά προγεύεται ὁ πιστός ἀπὸ τό παρόν τὴν πραγματοποίησι τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καὶ ἡ πίστη τῶν ἱερῶν προσώπων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐρμήνευε μέ τρόπο ἀναγωγικό διάφορα ἱστορικά γεγονότα πού περιγράφονται σέ αὐτὴν, μέ σκοπό τὴν τελικὴ ἀναφορὰ στὸν ἀναμενόμενο Μεσσία καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὑπὲρ αὐτὴν τὴν ἔννοια κατανοεῖται καὶ ὁ ἐκπληκτικὸς λόγος τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου πού ἐπισημαίνει ὅτι «Ὑπάρχει ἓνας μυστικὸς καὶ ἀπόρρητος λόγος πολὺ πιθανός, γιὰ ἐμένα βέβαια καὶ ὅλους τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, ὅτι κανεῖς ἀπὸ ὅσους ἐτελειώθησαν πρὸ Χριστοῦ δὲν τό πέτυχε χωρὶς πίστη στὸν Χριστό. Ὁ Λόγος (ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ) δηλαδὴ παρουσιάσθηκε ἀργότερα, στὸν καθορισμένο καιρό, εἶχε γίνεαι ὅμως γνωστός καὶ πρωτίτερα σέ ὅσους ἦσαν καθαρὸι στὸν νοῦ, ὅπως γίνεται φανερό ἀπὸ ὅσους ἔχουν τιμηθεῖ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνισή Του» (Λόγος ΙΕ΄, εἰς τοὺς Μακκαβαίους, 1). Ἐδῶ βλέπουμε νά γίνεται ἀναφο-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες μέ τήν πίστη κατέλυσαν βασιλεία, ἐπέδειξαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τήν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, φίμωσαν τά στόματα λεόντων, ἔσθησαν τή δύναμη τῆς φωτιάς, διέφυγαν ἀπό τή σφαγή, θεραπεύθηκαν ἀπό ἀρρώστειες, ἀναδείχθηκαν ἰσχυροί στόν πόλεμο, ἔτρεψαν σέ φυγή τά στρατεύματα ἐχθρῶν· πολλές γυναῖκες πῆραν πίσω τούς νεκρούς τους, πού ἀναστήθηκαν· ἄλλοι βασανίστηκαν μέ τό τύμπανο μέχρι θανάτου, καί δέν δέχθηκαν τήν ἀπελευθέρωση, γιά νά πετύχουν τήν ἀνάσταση σέ καλύτερη ζωή· ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καί μαστιγώσεις, καί ἀκόμη περισσότερα δεσμά καί φυλακίσεις· λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, ὑπέστησαν βασανιστήρια, θανατώθηκαν μέ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μέ δέρματα προβάτων, μέ δέρματα κασικιῶν, ὑπέστησαν στερήσεις, θλίψεις, κακουχίες, –τέτοιων ἀνθρώπων δέν εἶναι ἄξιος ὁ κόσμος–, περιπλανώμενοι σέ ἐρήμους καί σέ βουνά καί σέ σπήλαια καί στίς τρύπες τῆς γῆς. Καί ὅλοι αὐτοί, μολοντί εἶχαν καλή μαρτυρία γιά τήν πίστη στόν Θεό λόγω τῆς πίστεώς τους, ἐντούτοις δέν πέτυχαν τήν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως (περί τῆς μέλλουσας ζωῆς), καθόσον ὁ Θεός εἶχε προβλέψει κάτι ἀνώτερο γιά ἐμᾶς, γιά νά μή σωθοῦν, δηλαδή, χωρίς ἐμᾶς. Γι' αὐτό λοιπόν καί ἐμεῖς, ἀφοῦ ἔχουμε γύρω μας ἓνα τόσο μεγάλο νέφος δικαίων (τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης), οἱ ὁποῖοι εὐαρέστησαν στόν Θεό, ἄς ἀποβάλουμε κάθε περιττή μέριμνα καί τήν ἁμαρτία πού καιροφυλακτεῖ, καί ἄς τρέξουμε μέ ὑπομονή στόν ἀγώνα πού ἔχουμε μπροστά μας, ἔχοντας διαρκῶς προσηλωμένα τά μάτια μας στόν ἀρχηγό καί τελειωτή τῆς πίστεώς μας Ἰησοῦ.

(Από τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τού ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ρά στήν παρουσία καί ἐνέργεια τοῦ ἀσάρκου Λόγου στήν Παλαιά Διαθήκη, ὁ ὁποῖος στήν Καινή Διαθήκη ἐμφανίζεται ὡς σεσαρκωμένος Λόγος, ὡς Χριστός Ἰησοῦς.

Ἡ πίστη τῶν Ἀγίων

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ σχέση τῆς ἀποστολικῆς μας περικοπῆς μέ τό περιεχόμενο τῆς σημερινῆς ἑορτῆς εἶναι προφανές. Καθότι μεταξύ τῶν Ἀγίων Πάντων συμπεριλαμβάνονται καί οἱ προφῆτες, οἱ δίκαιοι καί οἱ προπάτορες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού ἔζησαν, καθῶς εἶπαμε, μέ τήν προσδοκία ἐκπληρώσεως τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι, ἡ πίστη στόν ἀληθινό Θεό ὑπῆρξε τό θεμελιώδες γνώρισμα ὄχι μόνον τῶν Ἀγίων τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀλλά καί τῶν δικαίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Τά παθήματα τῶν δικαίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πού περιγράφει στήν περικοπή ὁ Παῦλος, εἶναι κοινά καί στούς Ἁγίους τῆς

11 Ἰουνίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ».

Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων. Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ἄξιον ἔστί». Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως († 1961).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑσθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἑβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 –
Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Ἰουνίου, Β΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ΄ 18-23.

Ἐκκλησίας, καθὼς διδασκόμαστε ἀπὸ τοὺς βίους τους. Οἱ Ἅγιοι Πάντες μὲ τὴν δύναμη τῆς πίστεως ξεπερνοῦσαν ὅλα τὰ παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια, πού σκοπὸ εἶχαν νὰ ἀνακόψουν τὴν ἀληθινὴ σχέση τους μὲ τὸν Θεό, ἢ ὁποία ἐκδηλωνόταν καὶ ὡς ἀληθινὴ σχέση μὲ τὸν συνάνθρωπο. Οἱ Ἅγιοι ἀποδέχονταν τὰ πάντα ὡς δωρεὰ καὶ χάρισμα τοῦ Θεοῦ καὶ γι' αὐτὸ ἀντιπροσέφεραν τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πίστη τους στὸν Δωρεοδότη Κύριο.

Μὲ τὴν πίστη ἐκφράζουν τὴν προσωπικὴ ἀγάπη τους, διὰ τῆς ὁποίας μετέχουν στὸν πόνο, τὴν θλίψη καὶ τὴν χαρὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Μὲ τὴν προσευχὴ τους ἀκτινοβολοῦν τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ βοηθοῦν κάθε ἄνθρωπο, τὴν Ἐκκλησία, ὁλόκληρη τὴν Οἰκουμένη.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΠΡΩΤΟΠΡ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΟΥΡΤΖΑΝΟΥ
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἱ. Μ. Κερκύρας

ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΟΓΙΟΝ ΣΟΥ

Κηρύγματα στὰ Εὐαγγελικὰ καὶ Ἀποστολικὰ Ἀγιογραφικὰ Ἀναγνώσματα
(Α΄ ἔκδ., σῆμα 14x24, σελ. 424)

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἐξέδωσε τὸ νέο αὐτὸ βιβλίον μὲ κηρυγματικὰ κείμενα, τὰ ὁποία ἀποτελοῦν ἐξαιρετικὲς ἐρμηνευτικὲς προσεγγίσεις, βιωματικὰ δοσμένες ἐν εἶδει «Κυριακοδρομίου». Εὐελπιστοῦμε ὅτι ὁ Ἱερός Κληρὸς θὰ μπορέσει νὰ ἀντλήσει πολὺτιμες ἀφορμὲς γιὰ τὴ διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸ ἥθος τοῦ ὁποίου ἀποτυπώνεται στὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr